

Man har i beregningerne hovedsagelig taget udgangspunkt i den første ordning, jfr. §§ 35 og 18.

I bilaget til lovforslaget er anført, hvilke virksomhedstyper, der er omfattet af lovforslaget. På landsplan skønnes dette tal at ligge i størrelsesordenen ca. 16.000. På baggrund af analyser, foretaget dels i Vejle amtskommune, dels i København, skønnes antallet af virksomheder, der årligt skal søge godkendelse efter § 35, at udgøre ca. 10-12 pct. af antallet af eksisterende virksomheder. På baggrund af oplysninger modtaget fra de tilsvarende ordninger i Norge og Sverige skønnes det dér værende antal at udgøre ca. 10 pct. Skønnes den procentuelle størrelse derfor for Danmark at andrage ca. 10 pct., vil det indebære, at de kommunale og amtskommunale myndigheder årligt vil modtage ca. 1.600 ansøgninger om godkendelse.

Hertil kommer et antal ansøgninger om tilladelser efter § 18 til udledning af spildevand, rensningsanlæg, samlede bebyggelser, enligt beliggende virksomheder m. v. til forskellige recipienter. Dette antal er det vanskeligt at bedømme, men det kan ansættes til 3-400 årligt. Antallet kan måske på længere sigt forventes mindsket i takt med den øgede etablering af tilstrækkelige rensningsanlæg m. v. Det må imidlertid samtidig forventes, at en række eksisterende større spildevandsanlæg efterhånden vil blive underkastet en tilladelsesbehandling, jfr. § 19, således at det samlede antal sager årligt efter §§ 18 og 19 antagelig på længere sigt vil være af samme størrelsesorden.

Endelig vil der blive tale om et mindre antal ansøgninger om godkendelser fra eksisterende virksomheder, som — uagtet de ikke ændrer deres produktion — ønsker at indhente en godkendelse, jfr. § 37. Dette tal ansættes skønsmæssigt til 50 for landet som helhed.

Det samlede antal ansøgninger om forhåndsgodkendelse og tilladelse, der årligt vil blive fremsendt til de kommunale og amtskommunale myndigheder, kan således opgøres til i alt ca. 2.000.

ad 2. Den nødvendige sagsbehandlingstid.

I forbindelse med den gennemførte analyse af de nuværende forhold har man konstateret i de forvaltninger, hvor der har været mulighed herfor, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid — i forbindelse med forelagte godkendelsesansøgninger og i forbindelse med klager over gener fra bestående virksomheder — i de pågældende kommuners tekniske forvaltning har andraget 4-5 timer. Det må i denne forbindelse bemærkes, at den sagsbehandling, der har ligget til grund for eventuelle godkendelser,

udstedt i medfør af sundhedsvedtægterne, må antages at være af et andet og væsentligt mindre omfang, end den fremtidige sagsbehandling skønnes at blive. Det skal i denne forbindelse nævnes, at en betydelig del af den fremtidige sagsbehandling vil omfatte vurdering og bedømmelse af forskellige former for forurening fra ny-etablerede virksomheder i modsætning til i dag, hvor en større del af sagsbehandlingen omfatter en vurdering af eksisterende forureningsforhold. Dette indebærer, at selve sagsbehandlingen vil være af en større sværhedsgrad, bl. a. fordi vurderingen i højere grad skal baseres på beregnede konsekvenser, og ikke konstaterede virkninger.

For bedømmelse af den fremtidige gennemsnitlige sagsbehandlingstid i de kommunale forvaltninger er forholdet mellem lette og svære sager af stor betydning. En betydelig del af sagerne vil være ganske enkle at behandle, men det må samtidig antages, at en række sager vil kræve udførlige beregninger og vurderinger af såvel den forventede emission som immission gennemført, f. eks. vedrørende en række af tilladelserne efter § 18. Samtidig må det forudses, at hovedparten af ansøgningerne fremover vil kræve en besigtigelse på stedet. På denne baggrund er det vanskeligt at skønne over den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, men en vurdering foretaget i miljøstyrelsen, blandt andet på grundlag af klagesager og disses indhold, giver anledning til at formode, at en gennemsnitlig sagsbehandlingstid i de kommunale og amtskommunale forvaltninger på 3-5 manddage ikke forekommer urimeligt.

På baggrund af antallet af sager og den skønnede sagsbehandlingstid må det derfor antages, at der i de kommunale og amtskommunale forvaltninger vil være et behov for yderligere ca. 35 sagsbehandlende medarbejdere med en højere uddannelse til behandling af sådanne sager. De egentlige administrationsudgifter, det vil sige de kommunale og amtskommunale administratorers og teknikeres medgående tid og de dertil knyttede udgifter til godkendelser og tilladelser af virksomheder eller anlæg, vil således blive øget med ca. 7 mill. kr. pr. år.

ad 3. Eventuelle øvrige omkostninger.

Som et supplement til den egentlige sagsbehandling må det antages, at amtsrådet eller kommunalbestyrelsen i en række tilfælde vil være nødsaget til at lade foretage mere indgående analyser, eventuelt i samarbejde med laboratorier eller andre, for at kunne bedømme miljøets muligheder for at bære en ændret eller øget forurening omkring en frem-